

Dekningsloven § 7-11, endring av praksis

Det følger av dekningsloven § 7-11 at det skal gis en skriftlig erklæring dersom boet ikke ønsker å tre inn i arbeidsavtalene. Arbeidsdepartementet har tidligere uttalt at denne regelen om automatisk inntreden i arbeidsavtalen er en retts teknisk klar regel, og det skal derfor ikke oppstå tolkningstvil som følge av boets passivitet, jf. (Ot.prp. nr. 26 (1998-99) s. 258).

NAV Lønnsgaranti hadde inntil januar 2012 en forvaltningspraksis som åpnet for at lønnsgarantiordningen i visse tilfeller kunne dekke krav selv om boet ikke hadde gitt skriftlig varsel om ikke-inntreden, og kravet var et massekrav. Dette ble gjort i saker der det for eksempel ikke hadde vært drift den siste tiden før konkurs og bostyrer manglet oversikt over ansatte. Det ble også gjort i tilfeller der det var uklart for bostyrer hvilke ansatte som hadde vært knyttet til virksomheten og det ikke var egnede lokaler for oppslag, eller tillitsvalgte som kunne motta erklæringen. Det var i disse sakene en forutsetning at det var sannsynliggjort at arbeidstakerne forsto at boet ikke trådte inn i arbeidsavtalene.

Som følge av departementets uttalelse i en klagesak (sak 11/5151), endret NAV Lønnsgaranti denne praksisen slik at i alle tilfeller der boet ikke hadde gitt skriftlig erklæring om ikke-inntreden innen fristen, ble lønnskravene utredet som massekrav fra konkursåpningen. Bakgrunnen var at departementet i den nevnte klagesaken uttalte at: ” *Det er ikke lagt opp til unntak fra bestemmelsen basert på rimelighetsbetraktninger. Departementet kan på bakgrunn av dette ikke se at NAV Lønnsgarantis praksis har tilstrekkelig støtte i lovverket og finner derfor ikke at vi kan legge noen slik praksis til grunn.*”.

Departementet har sett at uttalelsen i klagesaken, og praksisendringen som fulgte av denne, kan gi urimelige utslag i enkelte tilfeller, og kom med følgende uttalelse i april 2013:

«Det er etter vårt syn et vesentlig skille mellom:

- Tilfeller hvor bostyrer har/burde hatt oversikt over de ansatte og/eller det har vært en arbeidsplass for oppslag eller tillitsvalgte som kunne motta erklæring om ikke-inntreden.
- Tilfeller hvor bostyrer, til tross for alvorlige forsøk, ikke har klart å få en fullstendig oversikt over de ansatte, og det heller ikke er noen arbeidsplass hvor erklæringen kan slås opp eller tillitsvalgte den kan overleveres til.

I de tilfellene det har vært mulig for bostyrer å gi en erklæring om ikke-inntreden, enten ved overlevering til den enkelte arbeidstaker, tillitsvalgte eller ved oppslag, fastholder departementet at det ikke er lagt opp til unntak fra dekningsloven § 7-11 basert på rimelighetshensyn. Dette gjelder selv om arbeidstakerne forsto at boet ikke ville tre inn i arbeidsavtalene, og det eventuelt foreligger erklæringer om dette.

Departementet vurderer det annerledes når det ikke har vært praktisk mulig for bostyrer å oppfylle sine plikter etter dekningsloven § 7-11. I disse tilfellene bør det etter vårt syn legges til grunn en noe mer lempelig tolkning av bestemmelsen, slik at lønnsgarantiordningen likevel kan dekke krav selv om det ikke er gitt skriftlig erklæring om ikke-inntreden. Departementet forutsetter at bostyrer i slike saker har gjort det som med rimelighet kan forventes for å få oversikt over de ansatte. Dette vil i alle fall innebære å sjekke Aa-registeret og å forhøre seg

med arbeidsgiver og/eller regnskapsfører. Det er videre en forutsetning at det verken er en arbeidsplass erklæringen kan slås opp på, eller tillitsvalgte den kan leveres til. Det forutsettes også at det kan sannsynliggjøres at arbeidstakerne forsto at boet ikke ville tre inn i arbeidsavtalene»

Med vennlig hilsen

Mette Bøhm
avdelingsdirektør